

Balgfreds. Søg at beholde saadanne sikkre Mænd, for at man kan se og høre de rigtige Anskuelser, de gode og rigtige Arbejderanskuelser. Det vil jeg anbefale de ærede Medlemmer. Sørg derfor, de kunne sørge derfor, naar de ville. Jeg skal saa gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Fredensborg i Anledning af hans sidste Udtalelse. Han vilde søge at bevise, at den gode gamle Venstrepolitikk snart var forsvundet, at Venstre var ved at havne i Socialdemokratiet. Det skulde glæde mig meget, hvis Venstre var ved at havne i Socialdemokratiet, og jeg kan sige, at Socialdemokraterne skulle modtage Venstre med aabne Arme, og vi skulle gjøre Vort til, at Tilstanden kunde blive taalelig god, langt taaleligere, end hvis Høire modtog dem i deres aabne Favn. Men det kommer rigtignot an paa, naar man vil bevise saadanne Ting, at man saa ikke viser et saa stort Kjendskab, som det ærede Medlem har vist i dette Øieblik ved sin Tale. Han begyndte med at tale om de Udtalelser, der ere faldne fra Venstres Side, som skulde berettigge ham til at nære den Anskuelse. Nu er det vel Noget, som er bekjendt for ærede Medlemmer; Noget, som er det allermost Bekjendte, Noget, i Anledning af hvilket der særlig er raset mod Socialdemokratiet, dette, at Socialdemokratiet vil Fællesskab og vil Afstøffelse af Privateiendom. Men hvad var det saa, som det ærede Medlem saagde som Bevis for, at Venstre vilde havne i Socialdemokratiet? Det gjør mig ondt, men jeg tror, at det var det, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Balgfreds (Berg) skulde have sagt, at Venstre vilde udstyffe Herregaardene. Dette skulde altsaa være et Bevis for, at Venstre vil havne i Socialdemokratiet. Nei, det er et Bevis for, at det ærede Medlem slet ikke har tænkt om, hvad Socialdemokratiet vil og vedkjender sig at vilke, og hvad paa den anden Side Venstre vil i økonomisk Henseende. Nei, det ærede Medlem maa tænke lidt mere over, hvad Socialdemokratiet vil, hvis han vil forklare, hvad Socialdemokratiet er, og hvad det indeholder, selv om hans Blade hver eneste Dag udtale sig om, hvad der er Socialdemokratiets Grundprincip; thi det lader han til slet ikke at kjende. Det ærede Medlem mener altsaa, at det har været et Overgangsled, at Venstres Politikk har en Tendents til at havne i Socialdemokratiet, og han mener sandsynligvis, at det har været et naturligt Overgangsled, efter som han finder det konsekvent rigtig, at Venstre efter sin Politikk maa havne i Socialdemokratiet. Han siger, at det er Noget, som kommer af sig selv paa Grund af deres

egne, begaaede Feil; det kan ikke være andetledes. Samtidig dermed siger han, at Socialismen er en Sygdom, som nok vil forsvinde, naar først den har raset lidt iblandt Arbejderne. Det forekommer mig, at der heller ikke er nogen videre Logik i det Raisonnement. Hvis det ærede Medlem mener, at Socialdemokratiet skulde være det Parti, hvor Venstre havner som en logisk Følge af Udviklingen, saa kan Socialdemokratiet da ikke være en Sygdom, men maa være en Værelse, som fortjener, at man havner i den og fortjener, at faae mere Næring, end den har faaet. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han kan være overbevist om, at forinden den Sygdom, som han benævner Socialdemokratiet, er forsvunden, vil baade det gode, gamle og det nye Høire være forsvundet her i Landet; det er min Overbevisning. Jeg haaber endda, at den Sygdom — Socialdemokratiet — vil rase lidt mellem Befolkningen, og jeg tror ikke, det vil være saa overordentlig utilpas. Saa kommer det ærede Medlem og siger, at Forholdet var ikke saaledes med Socialdemokratiet, som vi vilde give det Udseende af. Det var ikke den socialistiske Ide, der havde Tag i Arbejderne; det var en Fagorganisation, og der, hvor den slap op, ophører ogsaa Socialdemokratiets Indflydelse paa Arbejderne. Jeg vil bede det ærede Medlem om at bevise det ved Forhold, som ligge os nær, og hvorfra han henter dette Syn paa Forholdene. Men det ærede Medlem har nu aldrig været stiv i sine Beviser. Det ærede Medlem henter sine Beviser fra Amerika og fra England; men det forekommer mig, at det var rigtigere at hente dem fra Danmark og fra Forholdene her. Naar han mener, at det er en Kjendsgjerning, at Socialdemokratiet ikke egentlig har Tag i Arbejderne, men at vor Indflydelse er gjennem vor Fagorganisation, hvorfor vil han da ikke bevise det ved Kjendsgjerninger her fra Landet, hvor vi dog opholde os. Men hvor har vor Indflydelse hørt op der, hvor Fagorganisationen er ophørt? Lad ham bevise det. Naar han henter sine Beviser fra England og Amerika, burde de stibes lidt af. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan bevise, at Socialdemokratiet er gaaet tilbage i England. Tværtimod, de sidste Kongresser vise, at Socialdemokratiet gaar fremad i Indflydelse, trods det, at der ikke er nogen Fagorganisation i England. Det Samme er Tilfældet i Nordamerika; og jeg vil sige til det ærede Medlem: Hvorfor nævnte han ikke Tydskland? Tydskland er et Land, hvor man har forbudt baade faglige og politiske Organisationer af Arbejdere; men jeg veed ikke, om det ærede